

ק"פ 12019/09/16 - רם פל סלולר סטוקמרקט בע"מ נגד טיבריו לוי, יהושע לבנברג, מונדאו דיאמונדס בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 12019-09-16 רם פל סלולר סטוקמרקט בע"מ נ' לוי ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת נעה תבור
קובלים	רם פל סלולר סטוקמרקט בע"מ ע"י ב"כ עו"ד נתנאל חי
נגד	
נאשמים	1. טיבריו לוי 2. יהושע לבנברג 3. מונדאו דיאמונדס בע"מ ע"י ב"כ עו"ד יורם סגי זקס

החלטה

בתאריך 06.09.2016 הגישה חברת רם פל סלולר סטוקמרקט בע"מ (להלן: "הקובלת"), קובלנה פלילית נגד שלושת הנקבלים המייחסת להם עבירה של גילוי סוד מקצועי, עבירה לפי סעיף 496 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ערב ישיבת ההקראה, הגישה הקובלת קובלנה מתוקנת באופן שייחסה לנקבלים 2 ו-3 את שידולו של נקבל 1 לביצוע העבירה העיקרית.

על פי הנטען בקובלנה במחצית השניה של שנת 2010 (בין החודשים יוני-דצמבר) העביר הנקבל 1, שעבד אצל הקובלת עד נובמבר 2010, לנקבלים 2 ו-3 מידע סודי על עסקי הקובלת.

בפתח ישיבת ההקראה העלה ב"כ הנקבלים מספר טעמים למחיקת הקובלנה כשטענתו העיקרית זו היא כי חלפה תקופת ההתיישנות לעבירה המיוחסת למרשיו.

אין מחלוקת בין הצדדים כי פעולת החקירה האחרונה שבוצעה על ידי המשטרה, בוצעה בתאריך 6.09.11. לטענת הנקבלים מאחר והקובלנה הוגשה בתאריך 6.09.16, חלפה יממה מעבר לתקופת חמש השנים, היא תקופת התיישנות הקבועה בחוק לעבירה מסוג עוון.

הסנגור טען כי ככל שקיימת סתירה בין חוק סדר הדין הפלילי לבין חוק הפרשנות, לענין חלוף חמש שנים, יש להעדיף את חוק סדר הדין הפלילי שהוא חוק מאוחר וספציפי לחוק הפרשנות. כן הוסיף הסנגור כי הקובלנה המתוקנת הוגשה רק ביום 2.1.17 ועל כן זו בוודאי הוגשה לאחר מנין חמש שנות התיישנות.

ב"כ הנקבלים הוסיף וטען כי החקירה בוצעה באמצעות חוקר פרטי ועל כן המועד האחרון לבחינת ההתיישנות הוא

סיומה של החקירה הפרטית היינו חמש שנים לאחר תאריך 3.11.10. טענה נוספת היא כי העונש על "ניסיון לשידול" הוא מחצית העונש הקבוע לצד העביר העיקרית ועל כן מדובר בעבירה מסוג חטא, אשר ההתיישנות עליה היא בת שנה בלבד.

ב"כ הקובלת הפנו מצדם לסעיף 10(ב) **לחוק הפרשנות**, תשמ"א-1981, וביקשו לקבוע כי הקובלנה הוגשה במועד.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בטיעוניהם הכתובים אני דוחה את טענת ההתיישנות.

סעיף 10(ב) לחוק הפרשנות קובע "תקופה קצובה במספר חדשים או שנים לאחר אירוע פלוני תסתיים בחדשה האחרון ביום שמספרו בחודש כמספר יום האירוע, ואם היה החודש חסר אותו יום - ביום האחרון של החודש." סעיף 1 לאותו חוק מוסיף וקובע כי "יום" משמעו "תקופה מחצות הלילה עד חצות הלילה שלאחריו".

במחלוקת הנקודתית שנפלה בין הצדדים הכריע בית המשפט העליון בע"א 878/06 **טרויהפט נ' עטיה** (פורסם במאגרים), פסקה 93 לפסק דינו של השופט דנציגר מיום 04.01.09. בית המשפט העליון התייחס לטענה זזה וקבע שבשים לב להוראות חוק הפרשנות היום האחרון להגשת תביעה בגין אירוע שהתרחש ביום 8.4.1996 וכאשר תקופת ההתיישנות היא 7 שנים הוא ביום 08.04.2003 בחצות הלילה.

אין כל סתירה בין חוק סדר הדין הפלילי הקובע תקופת ההתיישנות לבין חוק הפרשנות הקובע אופן הספירה. משכך אין מקום להיזקק להשוואה בין דברי החקיקה ואין צורך בבחירה ביניהם.

מאחר והקובלנה כוללת עבירות עוון ולא עבירה של "ניסיון לשידול" אין צורך להיזקק גם לתקופת ההתיישנות ביחס לעבירות מסוג חטא.

פעולת החקירה האחרונה שנעשתה בתיק היא פעולה משטרית ועל כן היא זו שפותחת את מרוץ ההתיישנות. העובדה כי קדמו לחקירה זו פעולות חקירה נוספות, לרבות חקירות פרטיות אינה משפיעה על מועד ההתיישנות. האבחנה המבוקשת בין חקירה משטרית לחקירה פרטית לצורך ההתיישנות היא מלאכותית, שכן אלו גם אלו הן פעולות חקירה והנקודה הקובעת היא האחרונה שבהן.

אני קובעת כי הקובלנה הוגשה ביום האחרון האפשרי. אין בכך לשלול אפשרות להעלאת טענות שיהיו באופן ובמועד המתאים להן.

הדין שנקבע ליום 19.03.17 לצורך מענה לקובלנה יתקיים במועדו.

